49 ՐԴ ՏԱՐԻ Թիւ 1564 Կ. ՊՈԼԻՍ ՈՒՐԲԱԹ ՅՈՒԼԻՍ 28 — 10 ՕԳՈՍՏՈՍ 1906 19 ՃԷՄԱԶԻԻԼ ԱԽԻՐ 1324 — 28 ԹԷՄՈՒԶ 1322

Journal Arménien
MANZOUMÉ-I-EFKIAR
Grand' Rue de la S-Porte.
CONSTANTINOPLE

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Ֆ. ԳԱՅՍԷՐԵԱՆ
ՈՐՈՒ ԿՈՒԶՂՈՒՄ ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿ ԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
38, Գալաթիա Ալի Ճաամտէսի, 38

Խմբագրութեան ուղղուած գրութիւններ եւ չեն տրուիր

Մանզումէի Էֆքեար

ՀԱՅԱԹԵՐԹ ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ

ՆԵՐՔԻՆ, ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

منظومهٔ افکار
ارمنیجه یومی و سیاسی غزه‌در
صاحب امتیازی: ارجانس فریه
اداره‌خانه‌سی: باب عالی جاده‌سنده نومرو ۳۸

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՆԽԻԿ	Տարեկան	Վեցամսեայ
Գալաթայ համար	80 ղր.	50 ղր.
Գաւառներու համար	108 »	60 »
Արտասահմանի համար	25 ֆր.	18 ֆր.

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ
Մէկ անգամի համար տողը 5 ղրուշ
Մէկ անգամէ աւելի ծանուցմանց համար մանաւանդ պայմաններ

10 ՓԱՐԱ — ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ «ՄԱՆԶՈՒՄԷ» ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԱՄԷՆ ՕՐ ԱՌՇԱԼՈՅՍԻՆ — 10 ՓԱՐԱ

ՕՐՈՒԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Մօտէն կամ հեռուէն ո և է կապակցութիւն չունինք վաճառականութեան հետ, ճարտարարուեստի ո և է սեռի նկատմամբ մասնագիտական տեղեկութիւն մը ալ չունինք։ Դպրոցական անձուկ շրջանակի մէջ մեծցած, և գրական խնդիրներու միջավայրի մը մէջ զարգացած, անընդհատօրէն քառորդ դարէ ի վեր առաւել կամ նուազ սերտ շփումի մէջ ապրած ենք գրական և կրթական անձնաւորութիւններու հետ։ Տեսած ենք գրագէտներու ասոյնանական զարգացումը և անկումը, խմացական բարձր ոլորտներու մէջ թեւաձող գրչի ու մտքի մարդոց վայրէն օրերը համրած և ուսումնասիրած ենք, թերթերու և պարբերականներու մէջ մտքի ուժերուն մեզմ և զայրացկոտ պոռթկումներուն հետեւած ենք լարուած ուշադրութեամբ, և, համեմատապէս, աւելի յառաջացած տարիներու մէջ, հետամուտ եղած ենք ուսումնասիրելու պաղարիւնով մեր միջավայրին պէտքերը, և այսօր պարտաւորուած ենք խոստովանելու թէ ի՞նչ հաճոյքներ ալ որ տայ մեզի ըմբոշխնել գրականութիւնը, ի՞նչ բարձրագոյն արահետներու ալ առաջնորդէ մեզ իմաստասիրութիւնը, կամ քերթողութիւնը տայ մեզի ճախրել սովորական առարկաներու և թանձր իրերու պարունակէն վեր, ո՛չ գրականութիւնը և ոչ կրթական բոլորանուէր պարապումները չեն կրնար մեր համայնքին իրական պէտքերուն առաջնորդիչը ըլլալ, եթէ գործնական կեանքի մը առողջ պայմանները արդիւնք չըլլան մեր դաստիարակութեան, և եթէ գրականութիւնը ա՛յն ասիճան սուղէ մեր մտքին գործունէութիւնը որ ինքնին արհամարհանք մը առաջ գայ ամէն բանի դէմ որ գործնական է և տեսական կեանքի պայքարին մէջ։

Այս կամ այն գրական կամ կրթական պարապումը ո և է անձի համար կրնայ բնական կոչում մը ըլլալ, տեսակ մը առանձին յատկութիւններ կրնան կաշկանդել կամ հրապուրել իրենց համար անհատական հետաքրքրութիւններ և միտումներ, բայց իմացական, գրական, կրթ. խնդիրներով ա՛յն ասիճան զբաղած ենք որ վերլուծող մը առաջին տեսութեամբ իրաւունք պիտի ունենայ ենթադրելու թէ ասոնց կեանքը ճգնուին կեանքին կը նմանի, չարունակ կը սուլէն նոյն եղանակը ճանձրացուցիչ միօրինակութեամբ, առեւտ. կեանքին չեն հասկնար, և ինչ որ արտաքին տպաւորութեան մը ներքեւ կրնայ ցնդել իրենց միտքը և սիրտը բորբոքել, զա՛ն միայն կը սիրեն, անոր կը հետեւին. բանաստեղծութիւն իր սարօքը, վարժապետական խնդիրներ իրենց փղուն մանրամասնութիւններով, իմաստասիրական հայեցողութիւններ՝ կաշկանդած են ասոնց գրական գործունէութիւնը, թոյլ, մեզի վերաբերում մը ունին ամէն բանի սրմէ դիւրաւ կ'աղդուին ջիղերը, և իրենց յաղուրդը կը գտնեն ուղղղային տառապեցուցիչ աշխատութիւններու մէջ։

Այս երեւոյթը մասնաւորապէս չեշտուած կը գտնենք դեռահաս պատանիներու մէջ, ինչպէս դիտել տուած ենք ապէց առաջ։ Մտքի ենթակայական արտադրութիւններու անձնատուր եղած, առարկայական աշխատութիւններէ խոյս կուտան, անիրական պատկերներու ետեւէն ինկած, ոտանաւոր գրելու, փայլուն արձակ շարադրելու մարմաջ մը ունին. կը կարծեն թէ դաստիարակուած ըլլալը կը նշանակէ ի հարկէ արհամարհանք մը ունենալ թանձրացեալ առարկաներուն և ընդարձակ ընութեան դէմ, որ իր գեղեցիկ համայնապատկերը կը պարզէ, և ապարեղ կը կարդայ աշխատելու բաց օդին և պայծառ արեւուն տակ։ Հաւրիւրներով կարելի է համրել թիւը այն պատանիներուն, որոնք այսօր նիւթական անհնարանելի կացութիւն մը ունին օրական ապրուստի դժուարութիւններուն մասնուած, գլխաւորապէս ա՛յն պատճառաւ որ սկիզբէն պաղ վերաբերում մը ունեցած են արհեստի և առեւտուրի զբաղումներուն մասին։ Ասոնց հակապատկեր են այնպիսիներ, որոնք—դժբախտաբար սակաւաթիւ—ծարաւցած դուրս կը վազեն դպրոցէն, գործի կը մտնեն, և իյնալով ելնելով վերջապէս կը յաջողին դիրք մը շինել իրենց համար։ Ինքնօգնութեամբ զարգացած, կամ, եթէ կ'ուզէք, կէս դաստիարակուած պատանիներ են այս վերջինները, որոնք բարեբախտութիւնը ունեցած են սա՛ կամ նա պատճառով իրենց դաստիարակութեան մնացեալ մասը գործնական կեանքին մէջ աւարտելու։ Եթէ մէկը բարձրագոյն դաստիարակութեան մինչեւ վերջին տարին լրացնէ վարժարանին մէջ, սա՛ տխուր հեռանքը զգալի կ'ըլլայ որ ա՛յնպիսին կարծելով թէ ա՛լ բանով մը պակաս չէ, հետամուտ չըլլար առանձին աշխատութեամբ զարգացնելու և ամրացնելու գիտցածները, սովրածները, և իրեն մասին ա՛ն գաղափարը կ'ունենայ որ ինք պատրաստ որս մըն է, երանի՜ ասոր որ զինքը իր պայուսակին մէջ դընելու բախտաւորութիւնը կ'ունենայ։ Շրջանաւարտի վկայականը գրպանը դրած, կը կարծէ թէ ասիկա կը բաւէ լեցնելու համար բոլոր ամայութիւնը որ կայ ուղեղին մէջ։ Կը տեսնուի ուրեմն թէ վարժարանական կատարեալ դաստիարակութիւնը մեր մէջ ծնունդ կուտայ թիւրիմացութիւններու, որոնց առաջին զոհերն են նոյն ինքն պատանիները։ Կը ճանչնամ չրջանաւարտներ, որոնք տարիներէ ի վեր գրեթէ անգործ կը պտրտին, կը հարցնեմ երբեմն անոնց թէ «Ի՞նչ ըրիք, գործ մը գըտա՞ք.» միօրինակ կը պատասխանեն.— «Ոչ տակաւին, առ այժմ պարապ ենք»։ Այս «առայժմ»ները տարիներ հոլոված են, և կը խորհիմ որ եթէ այդ պարոնները իրենց շրջանաւարտ եղած տարին իսկ հետամուտ ըլլային աշխատութեան, մինչեւ հիմա պիտի կրնային արհեստի մը տէր ըլլալ, և ապահովել զբաղում մը իրենց համար։ Խելքերնին մտքերնին կա՛մ վարժապետութեան գետեզերքը ուղղուեցաւ, և հոն պահ մը պտտելէ ետք արմաւենիի մը ծառին տակ փռուեցաւ։

Սրտին մէջ Սըր Տավիթ Քուրնէմսընի համար վրէժխնդրութեան ամենադիպն բորբոք մը անդամ չունէր, նոյն իսկ կը ցաւէր ու կը խղճահարէր անոր վրայ, որ բարկութեան վայրկեանին ինքզինքէն ելած՝ չէր գիտեր ինչ ընելը։ Խեղճ երիտասարդը սակայն չէր կրնար ներքին անձկութեանը յագուրդ տալ, գլուխը կը ճաթէր, երակները կը փոթփոթէին, տարօրինակ յեղաշրջում մը կ'զգար մարմնոյն գործարանաւորութեան մէջ։ Այո՛, իրաւունք ունէր յուսահատ բախտախնդիրը. իր ընկերները չար աչքով կը նայէին իրեն, ամէնքն ալ զինքը իբրեւ անոպայ արարած մը կը նկատէին, կ'ուզէր փարատել իրեն մասին եղած այս սխալ կարծիքները ու թիւնամական կասկածները։ Հիմակ այլեւս հովանոցին վրայ չէր խորհեր, կ'ուզէր պատիւը փրկել և կամ հո՛ս անտառին խորը յաւիտենապէս թափառիլ իբրեւ բաղդին արտակարգ մէկ հարուածեալը։ Չէր ուզէր Միս Էլէնի վրայ խորհիլ, այն մարդը որ բարկաճայթ թափերով յանդգնած էր զինքը չարաչար սպաննելու, արդեօք աղջիկը իրեն տալ պիտի յօժարէր։ Ո՜հ այդ հեռապատկերը սեմրուրով վարագուրուած էր անոր աչքին դիմաց և աչխարհիկ երջանկութիւնները. ապագայ յոյսերը չէին լուսաւորեր անոր երեւակայութիւնը իրենց համոզկէր չառաւիղներով։

Բայց միեւնոյն ատեն կը փափաքէր Միս Էլէնի համար ապրիլ, և զայն մինչեւ Նիւ Եօրք անվնաս ցամաք հասնել ու անկէ վերջին հրաժեշտը առնելով բաղդին ճիրաններուն յանձնել ինքզինքը։ Այո, այս որոշումը անդառնալի էր, այս էր որ կը կապտէր ամբողջ խորհուրդները, պէտք էր որ գեղանի աղջիկը ապրեր ու աչխարհը վայելէր, պէտք էր որ իր պանծալի գեղեցկութիւնը անտառի ոգիներուն չի փոխանցուէր։ Ամերիկա հասցնել, այս էր իր բոլոր մտասեւեռումը, հոգ չէր թէ գեղանի էլէն իր կեանքը կապէր ուրիշ երիտասարդի մը կամ նոյն իսկ Սըր Դրիդորիի հետ։

Սըր Ճէյմս աւելի առաջ երթալով իր մտածումներուն մէջ, որոշեց Նիւ Եօրք հասնելուն պէս վերջ տալ իր բաղդաղուրկ կեանքին։ Իր յոյսերը զինքը չէին խաբիր. Միս Էլէն ողջ առողջ պիտի կարենար Ամերիկա վերադառնալ, բայց հայրը իրեն պէս անկուտիի մը աղջիկ տալը սոսրնութիւն մը պիտի նկատէր։

Երիտասարդը ինքնութիւնը հաստատելու համար, վայրկենական միջոց մը խորհեցաւ։

—Հիմակ Սըր Տավիթ Քուրնէմսընի ներկայանալով, ըսեմ թէ ես աղջիկը կնութեան առնելու հաճոյքն բոլորովին հրաժարած ըլլալով, Սըր Դրիդորի ազատ է անոր ձեռքը խնդրելու, ըսա՛ ինքնիրեն, բաւական բարձր ձայնով մը։

Սակայն զզջալով այս խորհուրդին վրայ, էլիսի հեղեղներ տեղացնել անոր բոսորագեղ այտերուն վրայ։

Ա՜հ, այս արցունքները... վաճառականին ջիղերը մեղմացնելու համար ամէնէն ազդեցիկ դեղերն էին, բայց աղջիկը չէր զգար, չէր տեսներ հօրը գորովալի արտայայտութիւնները և կը սարսռար անոր բաղուկներուն մէջ։

—Ո՜հ, անուշիկ աղջիկս, ի՞նչ ըրի ես քեզի, կը հեկեկար չարունակ վաճառականը. անիծեալ վայրկեա՜ն, սրտահատորս բարկութեանս անմեղ նոխազը պիտի ըլլար։

Այլեւս սակայն Միս Էլէն չէր չարժեր, չէր պատասխաներ հօրը հեկեկանքներուն, բաւեր չէին թրթռար անոր նուռ շրթունքներուն վրայ... նուաղա՞ծ էր...։

Սըր Դրիդորի Նիւ Եօրք վերջ տալու համար այս տխուր տեսարանին, աղջիկը բաղուկներուն մէջ առնելով ծառին տակ պառկեցուց զայն։

Սըր Ճէյմս կուպի առանց բերնէն բառ մը հանելու, տխուր քայլերով դէպի արցունքի հեղեղներ տեղացնել անոր բոսորագեղ այտերուն վրայ։

Ա՜հ, այս արցունքները... վաճառականին ջիղերը մեղմացնելու համար ամէնէն ազդեցիկ դեղերն էին, բայց աղջիկը չէր զգար, չէր տեսներ հօրը գորովալի արտայայտութիւնները և կը սարսռար անոր բաղուկներուն մէջ։

—Ո՜հ, անուշիկ աղջիկս, ի՞նչ ըրի ես քեզի, կը հեկեկար չարունակ վաճառականը. անիծեալ վայրկեա՜ն, սրտահատորս բարկութեանս անմեղ նոխազը պիտի ըլլար։

Այլեւս սակայն Միս Էլէն չէր չարժեր, չէր պատասխաներ հօրը հեկեկանքներուն, բաւեր չէին թրթռար անոր նուռ շրթունքներուն վրայ... նուաղա՞ծ էր...։

Սըր Դրիդորի Նիւ Եօրք վերջ տալու համար այս տխուր տեսարանին, աղջիկը բաղուկներուն մէջ առնելով ծառին տակ պառկեցուց զայն։

Սըր Ճէյմս կուպի առանց բերնէն բառ մը հանելու, տխուր քայլերով դէպի

«ՄԱՆԶՈՒՄԷ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ — 84

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻ ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՇԽԱՐՀԻ ՇՐՋԱՆԸ

ՀՈՎԱՆՈՑԻ ՄԸ ՍԻՐՈՅՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍ

ԻԲ.

Վաճառականը սասանեցաւ. եթէ կրակ ընէր, գնդակը իր գլուխը պիտի չանցնէր։ Սըր Քուրնէմսընի երկու վայրկեանի չափ անշարժ կենալէ յետոյ, յանկարծ մէկզի նետեց մահացու գործին ու աղջկանը վիզը պլուզելով, անհրեւակայելի գորովով մը սկսաւ

ԱՐՏԱՔԻՆ

ՆԱԻԱՅԻՆ ԱՂԷՏԻՆ ԱՌԹԻՒ

«Նայի Ֆրայի Բրեսք»ի խմբագրականէն

Սիրիս փոռուդրանաւը, որ Պարսկլոնայէն Պուէնոս Այրէս կ'երթար 900 գաղթականներով, կարթագինէի բացերը ապառաժուտ ծովեզերքին վրայ խրեցաւ, և այս նաւային աղէտքին զոհ գացին 300է աւելի մարդիկ։ Ահա այս ահռելի լուրը հեռագիրը ամբողջ աչխարհի կը հաղորդէ, ընդհանուր արդահատանք առաջ բերելով։ Վերջին ամիսներուն մէջ նիւթական սոսկալի

— Բայց այս խօսքերը ըսելու համար լեզուս չպիտի չարժի, ըսաւ, ամէն պարագայի մէջ զգացումներս կեղծած պիտի ըլլամ, Միս Էլէնէն լոկ մահը կրնայ բաժնել զիս, հիմակուհիմա բան մը չեմ կրնար ըսել. Սըր Տավիթ Քուրնէմսընն ինչ կ'ուզէ թող ըսէ։ Ասոր վրայ Սըր Ճէյմս սկսաւ դարձեալ խորհիլ, յետոյ աւելցուց.

— Քանի որ Բօլ Տէրվէլ հոս չէ և վերադարձն ալ կասկածելի, այդ պարագային այս խեղճերուն համար պէտք է որ ես աչխատիմ, առանց ֆրանսացիին ընկերակցութեան, Քասանկօ երթալէն ի՞նչ օգուտ կրնանք քաղել, թերեւս հոն ալ վտանգի մը հանդիպինք, ինքզինքիս ազատելու համար մինչեւ Թանկանիքա լեցին եղերքը հասնելու միջոցներուն վրայ պէտք է խորհիլ, բայց ի՞նչպէս, որ ճամբէն երթալու և ի՞նչ միջոցներ ձեռք առնելու է։

Ասոնք խորհած միջոցին իրենց գըտնուած տեղւոյն երկիւղալի տեսարանը կը պատկերանար աչքին առջեւ, և սարսափը կատարեալ կ'ըլլար։

(Շարունակելի)

ԿՎԴՈՒԺ

Ի՞նչ է նշանակում ազգ։ Ազգ նշանակում է հոգի մի մարմնի մեջ։ Ազգ նշանակում է մարդ, որ ունի հոգի, մարմին, միտք, զգացմունք, ազնիվ ձգտումներ, ազնիվ գործեր։ Ազգ նշանակում է մարդ, որ ունի հայրենիք, ունի հայրենասիրություն, ունի հայրենի հողի սեր։ Ազգ նշանակում է մարդ, որ ունի հայրենի հողի սեր, ունի հայրենի հողի սեր

ՎԱՀՐԻՃ Վ.Ի ԲՐԷՏԻ ՖՕՆԴԻԷՆԵՐԸ

Տ. Վահրիճ վրդ. որ Եէնի Գաբու Պոսթան Իշի Տ. Վանան Ծ. վրդ. Ցակոբեանի տունը կը բնակի, երէկ երբ Պապը Ալիճ ճամբով Պաղէշգաբու կ'երթար, Մէյտանճըքի կողմը կորսնցուց 11 հատ Ֆրէյտի Ֆոնսիէի արժեթուղթերը, զորս իր վրայ կը կրէր։ Ասիկա հուսիւմը ձեռք անցուց այս կորսուած արժեթուղթերը, զորս նպարավաճառի աչկերտներ գտած և իբր նպարեղէնի թուղթ կը գործածէին։

Ասիկայ ազգու դաս մը պէտք է ըլլայ միւս վարդապետներուն որ աւելի ամուր պահեն իրենց արժեթուղթերը և իրենց վրայ չի կրնն զանուն։

ԻԶՄԻՐԻ Ս. ՍՏԵՓԱՆՆՈՍ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՇՈՒԵԿՇԻՌ

Սկսեալ 14 Դեկս. 1903է
մինչեւ 18 Դեկտեմբեր 1905

ՄՈՒՏՔ

Մեհիտր 33հն

Պակադրամ	Ղ.	16896.50
Մկրտութեան մոմերէ		7649.—
Ցուղարկաւորութիւններէ		34112.—
Հոգեհանգիստեան պաշտօններէ		12633.—
Ընդհ. գանձանակներէ		83789.25
Կարօտելոց պնակներէ		3753.50
Դպրաց գանձանակէ		1112.—
		159915.25

ԵԼՔ

Դպրոցի., Լուսաբ., ժամկ., մոմավաճառ կնոջ.	52233.75
Տնանկ աղքատաց	32096.—
Պատահական կարօտներու	3334.25
Զէթի և մոմի ծախս	13372.—
Սյլեւայլ պէտքերու և նորոգութիւններու	10283.—
Կարօտեալներու Ս. Առաջնորդ Հօր յանձնուած	8723.50
Դպրաց օժանդակ մարմնին յանձնուած	1112.—
Տպագրական ծախք և տարբերութիւն	478.50

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱՐԴԻՒՆՔ

Տնտ. Խորհուրդին յանձնուած դրամ	31993.50
Եւրպ. բերուած պարտ,	4800.—
Տնտ. Խորհրդոյ հաշուոյն եղած ծախքեր	2396.—
Զանազաններէ եղած պահանջք	3059.—
Պաշտօնէից եղած կանխավճարներ	500.50
Տնանկաց եղած	120.—
Պատրաստ դրամ	232.75
Տնտ. յանձնուած դրամոց տարբեր.	180.50
	159915.25

ՆԱՄԱԿԱՏՈՒՓ

Տէր Խմբագիր,

Բիւզանդիոնի 2933 թիւին մէջ Էրզրումէն Մինրան Թորոսեան տորագրով, «Տ. Ստեփանեանի մնանկութեան առթիւ» վերնագրով յօդուած մը երեւցաւ. գրուածը ծայրէ ի ծայր սուտերով լի զրպարտութիւն է։ Տորագրեալը՝ Տ. Ստեփանեան էֆ.ի պահանջատէրերէն եմ և 500 ոսկւոյ կարեւոր գումար մը կը պահանջեմ. սակայն ինչպէս տորագրեալս, նոյնպէս ժողովրդեան և պահանջատերաց կարեւոր մեծամասնութիւնը հակցած ու հաստատած է Տ. Ստեփանեանի մնանկութեան իրական (հագիգի) ըլլալը, ինչպէս որ կազմուած սէնտիքան ալ հաստատած է և առ այդ պատրաստուած քսնքորտաթոն ալ Առեւար։ Դատարանին կողմէ յունիս 19ին վաւերացուած է և ի մեծ ուրախութիւն պահանջատեր

ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՀԱՅ ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԱՐԱՏ

ԱՌԱՎՕՏՅԱՆ ԺԱՄԱԿԱՑ

ԳԻՆԸ 1 ԿՈՊԵԿ

ԱՐԱՐԱՏ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ ՏՊԱՐԱՆ, ԿԱՅԱՐԱՆ ԹԻՎ 3։ ՀԵՌԱԽՈՍԱՀԱՄԱՐ 2-ՈՒՄ ԵՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՄԵՋ ԱՌԱՎՈՏՅԱՆ ԺԱՄԵՐԻՆ ԱՆՎՃԱՐ ԱՌՔՈՎ ԵՎ ՓՈՍՏԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐԱԿԱՐԳՈՎ ՀԱՍՑԵ ՏԱԼԻՍ ԵՎ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԱԾ ԵՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԵՎ ՏԵՂԱԿԱՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ԳԻՆԸ ԱՄՍԱԿԱՆ 5 ՌՈՒԲԼԻ, ԿԻՍԱՄՅԱԿ 2 ՌՈՒԲԼԻ ԵՎ ՏԱՐԵԿԱՆ 1 ՌՈՒԲԼԻ

ԱՐԱՐԱՏ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ ՀԱՍՑԵ

ԵՐԵՎԱՆ, ԱԼԱՎԵՐԴՅԱՆ 1-ՐԴ ՓՈՂՈՑ, ԹԻՎ 2։ ՀԵՌԱԽՈՍԱՀԱՄԱՐ 2-ՈՒՄ։ ՀԱՍՑԵՆ ԱՌԱՎՈՏՅԱՆ ԺԱՄԵՐԻՆ ԱՆՎՃԱՐ ԱՌՔՈՎ ԵՎ ՓՈՍՏԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐԱԿԱՐԳՈՎ։ ԳԻՆԸ ԱՄՍԱԿԱՆ 5 ՌՈՒԲԼԻ, ԿԻՍԱՄՅԱԿ 2 ՌՈՒԲԼԻ ԵՎ ՏԱՐԵԿԱՆ 1 ՌՈՒԲԼԻ։

ԱՌԱՎՈՏԱՅԻՆ ՏԵՂԵԿԱՏՎՈՒ

ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ ՇՐՋԱՆԻ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ

Հայ գյուղատնտես ասոցիացիան հրավիրում է գյուղատնտեսներին, գյուղատնտեսներին և գյուղատնտես ուսանողներին ներկայանալ Հանրապետության գյուղատնտեսական գիտահետազոտական ինստիտուտ՝ Հանրապետության գյուղատնտեսության նախարարության հետ կնքված պայմանագրի հիման վրա գյուղատնտեսական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցորդ ընդունելու նպատակով։

Դիմումներ ընդունվում են Երևան, Աբովյան 1 հասցեում։

Հեռախոս՝ 2-ՈՒՄ 322 ԳՈՒՅԳԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒՉՈՒԹՅՈՒՆ

Գրանցումներ կատարվում են գյուղատնտեսության նախարարության գրասենյակում։

##